

I stk. 2 foreslås det — ligeledes i overensstemmelse med betragtningerne i socialreformkommissionens 2. betænkning — at medtage de såkaldte beskyttede boliger som institutioner, der i alt væsentligt undergives samme regler som plejehjem. *Beskyttede boliger* er kollektivboliger med særlige fællesforanstaltninger, der bl. a. gør det muligt at holde vedvarende tilsyn med svagelige personers helbreds-tilstand og yde dem hurtig hjælp i akutte sygdomstilfælde. Der er således tale om en mellemform mellem en almindelig bolig og et plejehjem.

Til § 80.

Bestemmelsen fastslår kommunalbestyrelsens valgfrihed med hensyn til selv at oprette institutioner eller indgå overenskomst med selvejende institutioner. Det synes praktisk også at nævne muligheden for samarbejde mellem flere kommuner og med amtskommunen. Efter omsorgslovens § 7 gælder kravet om, at en institution skal være selvejende kun, hvis der er plads til mindst 10 pensionister. Det synes dog hensigtsmæssigt, at alle institutioner, der oprettes efter bistandslovens ikrafttræden, uanset antallet af pladser, skal være selvejende. Fra omsorgslovens § 8 opretholdes reglen om, at overenskomster skal godkendes af amtsrådet.

Til § 81.

Den foreslåede bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen, der har pligt til at tilvejebringe det nødvendige antal institutionspladser, tillige skal påse, at planerne for institutionerne er i overensstemmelse med retningslinier fra socialministeren, svarer til den ordning, der foreslås for alle de øvrige typer af institutioner, som omfattes af forslaget til bistandsloven.

Til § 82.

Tilsynsbestemmelsen svarer til den gældende affattelse af omsorgslovens § 9 og er i overensstemmelse med den fordeling af tilsynsbeføjelserne, der er foreslået i socialreformkommissionens 2. betænkning. Det foreslås herudover i lovteksten at nævne samarbejdet med beboerråd, der på nuværende tidspunkt kun findes omtalt i socialministeriets cirkulære vedrørende omsorgsloven.

Til § 83.

Efter omsorgsloven afgøres spørgsmålet om optagelse i plejehjem af det sociale udvalg. Dog giver den gældende affattelse af lovens § 15 amtsrådet mulighed for at bestemme, at optagelse på et hjem skal være betinget af, at pensionistens plejehjem er prøvet af et rådgivende udvalg, der er nedsat for amtskommunen eller en del af denne.

Spørgsmålet om den fremtidige visitationsordning med hensyn til de forholdsvis bekostelige pladser på plejehjem har været drøftet såvel i udvalget vedrørende omsorgen for ældre og for pensionister, der har afgivet betænkning i november 1971, som i socialreformkommissionen. I socialreformkommissionens 2. betænkning fremhæves, at bestemmelse om optagelse i plejehjem — og i beskyttede boliger — fortsat bør træffes af det sociale udvalg, men at det bør være foreskrevet, at der i hvert enkelt tilfælde skal indhentes en udtalelse fra et rådgivende udvalg på amtskommunal basis. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med betragtningerne i kommissionens betænkning.

Til § 84.

Bestemmelsens stk. 1 svarer til omsorgslovens § 10, stk. 1. Det foreslås dog, at det ikke er de faktiske udgifter ved institutionsopholdet, men et beløb fastsat af socialministeren, der danner grænse for, hvor meget en pensionist højst kan komme til at betale. Det er hensigten, at man herved skal finde frem til en grænse, der også kan finde anvendelse, når en pensionist anbringes på en særfororgsinstitution. Efter den hidtidige ordning har pensionister på særfororgsinstitutioner kun skullet betale op til en forholdsvis lav grænse, således at de har haft mulighed for ikke ubetydelig opsparing, medens pensionister på alderdomshjem og plejehjem har måttet betale op til den faktiske udgift ved institutionsopholdet.

I stk. 2 foreslås i stedet for pristalsreguleringsbestemmelsen i omsorgslovens § 11 en henvisning til reguleringsbestemmelserne for de sociale pensioner.

Betalingsordningen for ikke-pensionister i stk. 3 svarer til, hvad der på nuværende tidspunkt er foreskrevet i socialministeriets cirkulære om omsorgsloven.

Til § 85.

Bestemmelsens stk. 1 svarer til omsorgslovens § 10, stk. 4, idet det dog udtrykkelig i lovteksten er angivet, at et beløb til dækning af huslejudgifter og lignende kan bevares ved udskrivning inden for ca. 3 måneder. Dette svarer til den fortolkning af begrebet „kortere tidsrum“, der er angivet i cirkulæret om omsorgsloven. Bestemmelsens stk. 2 svarer til omsorgslovens § 13, stk. 1. Det grundlæggende princip for fastsættelse af betaling på grundlag af indtægter ud over pensionen, når der er hjemmenværende ægtefælle og børn, nemlig at de pågældendes levevilkår ikke må forringes på grund af pågældendes optagelse i plejehjemmet, foreslås overført fra omsorgslovs-cirkulæret til selve lovteksten.